

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 28 czerwca 2022 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii**(Sprawa C-278/20) ⁽¹⁾****[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Odpowiedzialność państw członkowskich za szkody wyrządzone jednostkom w wyniku naruszenia prawa Unii – Naruszenie prawa Unii, które można przypisać ustawodawcy krajowemu – Naruszenie konstytucji państwa członkowskiego, które można przypisać ustawodawcy krajowemu – Zasady równoważności i skuteczności]**

(2022/C 398/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz, I. Martínez del Peral i P. Van Nuffel, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: L. Aguilera Ruiz, S. Centeno Huerta, A. Gavela Llopis i J. Rodríguez de la Rúa Puig, pełnomocnicy)**Sentencja**

1) Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy zasady skuteczności poprzez przyjęcie i utrzymanie w mocy art. 32 ust. 3–6 i art. 34 ust. 1 akapit drugi Ley 40/2015 de Régimen Jurídico del Sector Público (ustawy 40/2015 o systemie prawnym sektora publicznego) z dnia 1 października 2015 r. oraz art. 67 ust. 1 akapit trzeci Ley 39/2015 del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas (ustawy 39/2015 o powszechnym postępowaniu administracyjnym przed organami administracji publicznej) z dnia 1 października 2015 r. w zakresie, w jakim przepisy te uzależniają naprawienie szkód wyrządzonych jednostkom przez hiszpańskiego ustawodawcę w wyniku naruszenia prawa Unii:

- od spełnienia przesłanki, że istnieje orzeczenie Trybunału stwierdzające niezgodność stosowanej normy rangi ustawowej z prawem Unii;
- od spełnienia przesłanki, że poszkodowana jednostka uzyskała w dowolnej instancji prawomocne orzeczenie oddalające skargę na akt administracyjny, który spowodował szkodę, nie przewidując wyjątku w odniesieniu do przypadków, w których szkoda wynika bezpośrednio ze sprzecznego z prawem Unii działania lub zaniechania ustawodawcy, przy czym brak jest zaskarżalnego aktu administracyjnego;
- od dochowania rocznego terminu przedawnienia liczonego od daty publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej orzeczenia Trybunału stwierdzającego niezgodność stosowanej normy rangi ustawowej z prawem Unii, nie regulując przypadków, w których takie orzeczenie nie istnieje; oraz
- od spełnienia przesłanki, zgodnie z którą naprawieniu może podlegać wyłącznie szkoda powstała w okresie pięciu lat przed datą tej publikacji, chyba że orzeczenie to zawiera odmienne rozstrzygnięcie.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska i Królestwo Hiszpanii pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 z 17.8.2020.

Postanowienie Trybunału szósta izba) z dnia 1 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Pharol, SGPS, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-67/22) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Artykuły 63 i 65 TFUE – Swoboda przepływu kapitału – Podatek dochodowy od osób prawnych – Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę spółka otrzymująca dywidendy – Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w państwie trzecim – Uregulowanie krajowe mające na celu unikanie podwójnego opodatkowania – Odmiennie traktowanie – Ograniczenie – Uzasadnienie – Skuteczność kontroli skarbowych – Brak przewidzianego w umowie międzynarodowej obowiązku udzielania informacji podatkowych]

(2022/C 398/11)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo.

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Pharol, SGPS, SA

Druga strona postępowania: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

Artykuły 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu służącemu uniknięciu podwójnego opodatkowania dywidend, zgodnie z którym spółka będąca rezydentem danego państwa członkowskiego może odliczyć od swojego podlegającego opodatkowaniu zysku dywidendy wypłacone jej przez inną spółkę będącą rezydentem, ale nie może odliczyć dywidend wypłaconych przez spółkę mającą siedzibę w państwie trzecim, w oparciu o uzasadnienie, że to ostatnie państwo nie jest związane z państwem członkowskim żadną umową międzynarodową zobowiązującą do udzielania informacji podatkowej, jeżeli odliczenie jest obwarowane wymogiem opodatkowania spółki wypłacającej dywidendy w tym państwie trzecim, a ze względu na brak przewidzianego w umowie międzynarodowej obowiązku tego państwa trzeciego do udzielania informacji podatkowych, niemożliwe staje się uzyskanie informacji od tego państwa trzeciego. Państwo członkowskie nie ma obowiązku stworzyć podatnikowi możliwości przedstawienia we własnym zakresie informacji wykazujących, że spełnione są warunki konieczne dla uzyskania owego prawa do odliczenia jeżeli, z powodu braku istnienia rzeczzonego obowiązku przewidzianego w umowie międzynarodowej, owo państwo członkowskie nie może kontrolować prawdziwości tych informacji.

⁽¹⁾ Data wniesienia: 2.2.2022.